

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, în privința inculpaților

*Brînză Andrei XXXXXXX, născut la
xx xxxxxx xxxx, originar și locuitor al s. XXXXXXX, r-nul
XXXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

*Savciuc Alexandru XXXXX, născut
la xx xxxxxx xxxx, originar și locuitor al s. XXXXXXXXX, r-nul
XXXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.09.2017 – 21.02.2018,
instanța de apel: 19.03.2018 – 24.04.2018,
instanța de recurs: 28.06.2018 – 07.08.2017.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 21 februarie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Brînză Andrei a fost condamnat în baza art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 362 alin. (1) Cod penal la 3 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani și 3 luni închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Savciuc Alexandru a fost condamnat în baza art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 362 alin. (1) Cod penal la 3 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani și 3 luni închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

De la Brînză Andrei și Savciuc Alexandru s-a încasat solidar, în folosul statului, suma de 110.573,50 lei - contravaloarea a 2500 pachete de țigări marca „Ritm” la preț de 12.50 lei pachetul, 5625 pachete de țigări marca „Plugaru” la preț de 7,50 lei pachetul și 5000 pachete de țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei pachetul.

Cerința procurorului privind încasarea de la inculpați, în mod solidar, a cheltuielilor judiciare în sumă de 984,76 lei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 25 martie 2017, orele 21.30, inculpatul Brînză A., împreună cu Savciuc A. și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința căroră cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în regiunea semnelui de frontieră SF-1100 aval 200 metri, amplasat în apropierea s. Costuleni, r-nul Ungheni, pe direcția s. Prisăcani din România, eludând controlul vamal, cu ajutorul unei bărci gonflabile, au trecut ilegal peste râul Prut: 8 colete cu țigări în care se aflau: 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm” la preț de 12,50 lei pachetul, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugaru” la preț de 7,50 lei pachetul, cu timbre de accize a Republicii Moldova, și 5000 de pachete cu țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei pachetul, fără timbre de accize.

Conform raportului de expertiză nr. 672 din 26.09.2017, valoarea totală a țigărilor, la 25.03.2017, era de 110.537,50 lei, ceea ce constituie proporții mari.

Tot el, la 25.03.2017, aproximativ ora 21.30, împreună cu Savciuc A. și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința căroră cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, având intenția de a trece ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, în apropierea semnelui de frontieră SF-1100 aval 200 metri, amplasat în apropierea s. Costuleni, r-nul Ungheni, pe direcția s. Prisăcani din România, eludând controlul de frontieră, cu ajutorul unei bărci gonflabile, a trecut ilegal frontiera de stat al Republicii Moldova în România.

Inculpatul Savciuc Alexandru, la 25 martie 2017, aproximativ ora 21.30, împreună cu Brînză A. și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința căroră nu au fost prezentate probe că ar fi fost disjunsă cauza, în privința căroră cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, aflându-se în regiunea semnelui de frontieră SF-1100 aval 200 metri, amplasat în apropierea s. Costuleni, r-nul Ungheni, pe direcția s. Prisăcani din România, eludând controlul vamal, cu ajutorul unei bărci gonflabile, au trecut ilegal peste râul Prut: 8 colete cu țigări în care se aflau: 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm” la preț de 12,50 lei pachetul, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugaru” la preț de 7,50 lei pachetul, cu timbre de accize a Republicii Moldova și 5000 de pachete cu țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei pachetul, fără timbre de accize.

Conform raportului de expertiză nr. 672 din 26.09.2017, valoarea totală a țigărilor, la 25.03.2017, era de 110.537,50 lei, ceea ce constituie proporții mari.

Tot el, la 25 martie 2017, aproximativ ora 21.30, împreună cu Brânză A. și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, având intenția de a trece ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova, în apropierea semnului de frontieră SF-1100 aval 200 metri, amplasat în apropierea s. Costuleni, r-nul Ungheni, pe direcția s. Prisăcani din România, eludând controlul de frontieră, cu ajutorul unei bărci gonflabile, a trecut ilegal frontiera de stat a Republicii Moldova în România.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut în totalitate vina și faptele indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Deoarece probele administrate le-au confirmat integral vinovăția, instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 248 alin. (5) lit. b) Cod penal, ca trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin eludarea controlului vamal, săvârșită de mai multe persoane, și în baza art. 362 alin. (1) Cod penal, ca trecerea ilegală a frontierei de stat a Republicii Moldova, prin eludarea controlului de frontieră.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78, 90 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, cele atenuante fiind recunoașterea vinovăției și căința pentru cele comise, că inculpații nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, concluzionând că reeducarea și corectarea lor este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate.

Totodată, instanța a reținut că procurorul a solicitat aplicarea confiscării speciale cu încasarea în mod solidar de la inculpați în folosul statului a contravalorii a 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm” la preț de 12,50 lei pachetul, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugarul” la preț de 7,50 lei pachetul și 5000 de pachete cu țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei pachetul, adică sumei de 110.537,50 lei.

Conform prevederilor art. 106 alin. (1) și (2) lit. a) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Potrivit proceselor-verbale privind predarea primirea unor bunuri și/sau persoane din 26.03.2017 și 26.04.2017, coroborate cu procesul-verbal de cercetare în comun din 26.03.2017, rezultă că cele 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm”, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugarul” și 5000 de pachete cu țigări marca „Ashima” **au fost ridicate de către organele de drept din România, fiind trecute în gestiunea acestui stat, care au dispus de ele în corespundere cu legislația sa, astfel, fiind imposibilă recuperarea lor.**

Conform raportului de expertiză nr. 672 din 26.09.2017, valoarea totală a țigărilor din speță, la 25.03.2017, era de 110.537,50 lei, valoare care nu a fost contestată de părți.

Astfel, cerința de încasare de la inculpați în mod solidar, în folosul statului, a contravalorii a 13.625 pachete de țigări confiscate în sumă de 110.537,50 lei este întemeiată și urmează a fi admisă, or, această confiscare este prevăzută de art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmărește un scop legitim și anume scopul de a descuraja făptuitorii și alte persoane de la comiterea de noi infracțiuni de acest gen și este proporțională.

Proportionalitatea rezultă din faptul că pachetele de țigări sunt obiectul infracțiunii comise de inculpați și că acestea nu pot fi recuperate, fiind în gestiunea altui stat, cât și din coraportul valorii acestora și necesitatea descurajării comiterii unor astfel de fapte, care atentează la economia Republicii Moldova, de către inculpați și alte persoane.

3. Avocatul Vasile Lupu a declarat apel în numele inculpatului Savciuc A., solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cerința procurorului privind încasarea de la inculpați în folosul statului a contravalorii a 2500 pachete țigări marca „Ritm” la preț de 12.50 lei pachetul, a 5625 pachete de țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei pachetul, în sumă totală de 110.537,50 lei.

Apelantul a invocat, că potrivit materialelor cauzei penale, inculpații au fost reținuți pe teritoriul României cu toate obiectele (țigaretetele) ce au constituit obiectul contrabandei. Tot aici a fost numărată și examinată toată cantitatea de țigaretete, fiind ridicate mostre de țigaretete pentru expertiză.

Ulterior, urma ca toate aceste obiecte, în conformitate cu prevederile art. 159 Cod de procedură penală, să se păstreze la materialele dosarului, pentru ca la emiterea sentinței, în conformitate cu prevederile art. 162, 385 Cod de procedură penală, instanța să se pronunțe asupra sorții lor – prin nimicire sau prin confiscare în folosul statului.

Acuzarea nu a motivat prin nimic dispariția țigaretetelor - obiectul infracțiunii de la dosar.

Însă, instanța de judecată, fără a verifica de fapt ce s-a întâmplat cu obiectele infracțiunii care urmau a fi supuse confiscării speciale, conform art. 397 Cod de procedură penală, a dispus în mod nejustificat satisfacerea cerințelor procurorului și a încasat de la inculpați în folosul statului contravaloarea acestor obiecte.

3.1. A declarat apel și inculpatul Brânză A., solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie anulată confiscarea specială prin încasarea contra echivalentului corpurilor delictive.

Apelantul a invocat, că potrivit materialelor dosarului penal, de către organul de urmărire penală au fost recunoscute și anexate în calitate de corpuri delictive doar 3 pachete de țigări și anume câte un pachet de „Ashima”, „Plugarul” și „Ritm”.

Astfel, pe cauza penală respectivă au fost recunoscute drept corpuri delictive doar 3 pachete de țigări, iar instanța urma să dispună încasarea echivalentului acestor 3 pachete, ca fiind corpuri delictive.

Mai mult ca atât, acuzatorul de stat, nu a prezentat nici o probă în vederea justificării despre soarta celorlalte pachete de țigări, ce hotărâre s-a adoptat în privința lor.

Totodată, instanța nu s-a expus asupra corpurilor delictive - 3 pachete de țigări, care de jure și de facto au fost ridicate, examinate și recunoscute drept corpuri delictive,

și neîntemeiat a dispus încasarea contra echivalentului și asupra acelor 3 pachete de țigări, care urmau a fi scăzute din această sumă.

Astfel, de jure, copurile delictelor lipsesc, și acestea nu au fost ridicate și examinate conform modului stabilit, iar cele care s-au examinat și anexat la materialele dosarului, în genere nu au fost luate în vedere de instanța de fond, fapt care denotă ilegalitatea sentinței.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Cerința acuzatorului de stat privind încasarea în mod solidar de la inculpații Brînză Andrei și Savciuc Alexandru în beneficiul statului contravaloarea a 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm” la preț de 12.50 lei pachetul, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugaru” la preț de 7,50 lei pachetul și 5000 de pachete de țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei, în sumă de 110.573.5 lei, a fost respinsă, ca fiind nefondată.

Instanța de apel, a reținut că din conținutul procesului-verbal privind predarea primirea unor bunuri și/sau persoane din 26.03.2017, rezultă că întreprinderea a avut loc cu scopul predării de către partea română și primirii de către delegația R. Moldova a cetățenilor Brînză A. Savciuc A., care în data de 25.03.2017, orele 21.30, au trecut cu ajutorul unei ambarcații râul Prut din R. Moldova în România, introducând în țară cantitatea de 8 colete cu țigări.

Prin procesul-verbal de cercetare în comun din 26.03.2017, se atestă faptul că pe malul drept al râului Prut au fost descoperite 8 colete învelite în folie de plastic de culoare neagră sigilate și pe mal o barcă de cauciuc de culoare verde, o pompă de picior și obiecte de vestimentație - un training și o bluză.

În conformitate cu art. 106 alin. (1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Potrivit art. 159 alin. (1), (6) Cod de procedură penală, corpurile delictelor se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege, corpurile delictelor și alte obiecte ridicate se păstrează până ce soarta lor nu va fi soluționată prin hotărâre definitivă a organului de urmărire penală sau a instanței.

În acest sens, nu este pertinentă motivarea instanței de fond de admitere a cerinței acuzatorului de stat privind confiscarea contravalorii obiectelor infracțiunii în conformitate cu art. 106 alin. (1) Cod penal, or, la materialele cauzei nu a fost anexat un act care să confirme că aceste bunuri, ce formează obiectul infracțiunii, au fost confiscate de către organele de drept din România.

Or, în baza materialelor cauzei penale, nu poate fi constatată soarta bunurilor ce formează obiectul infracțiunii, din care motive instanța de fond eronat a aplicat prevederile art. 106 alin. (1) Cod penal, deoarece nu există nici o informație referitor la faptul că aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate.

Astfel, nu poate fi apreciat într-o manieră extensivă faptul că odată ce prin procesul-verbal privind predarea/primirea unor bunuri și/sau persoane din 26.03.2017, rezultă faptul predării de către partea română și primirea de către delegația Republicii Moldova a lui Brînză A. și Savciuc A., ar rezulta și faptul că

bunurile, obiectul infracțiunii, au fost ridicate de către organele de drept ale României, or, un asemenea act la materialele cauzei penale, lipsește.

Deci, cerința acuzatorului de stat privind încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul statului a contravalorii țigaretelor în sumă de 110.537,50 lei, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece la materialele cauzei penale nu se regăsește nici un act care să confirme că aceste bunuri au fost ridicate/confiscate de autoritățile române, mai mult ca atât, soarta acestora este necunoscută, or, în conformitate cu art. 159 Cod de procedură penală, aceste obiecte urmau a fi păstrate la materialele cauzei, iar la emiterea sentinței, soarta acestora urma a fi decisă în conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală.

Totodată, admiterea cerinței acuzatorului de stat privind încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul statului a contravalorii bunurilor ce formează obiectul infracțiunii, în contextul în care, din materialele cauzei penale nu rezultă cu exactitate care a fost soarta lor, generează o încălcare directă a dreptului la un proces echitabil al inculpaților.

4.1. Potrivit deciziei interlocutorie din 24 aprilie 2018, Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a decis: *„În temeiul art. 218 Cod de procedură penală, se pronunță o decizie interlocutorie, dat fiind faptul că, în procesul de judecare a apelurilor declarate de avocatul Vasile Lupu în interesele inculpatului Savciuc A. și de inculpatul Brânză A. împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 21 februarie 2018, în cauza penală de învinuire a lui Brânză A. și Savciuc A., în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), 362 alin. (1) Cod penal, se constată fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, care se aduc la cunoștință organelor competente Ministerului Afacerilor Interne al R.M., Procuraturii Generale pentru soluționarea circumstanțelor expuse în decizie”*.

Instanța de apel a reținut, că la materialele cauzei nu a fost anexat nici un act care să certifice că bunurile ce formează obiectul infracțiunii – 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm” la preț de 12.50 lei pachetul, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugaru” la preț de 7,50 lei pachetul și 5000 de pachete de țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei, în sumă totală de 110.573.50 lei, au fost ridicate/confiscate de către autoritățile române.

De asemenea, la materialele cauzei penale nu a fost anexat nici un act care să certifice soarta acestor bunuri sau care să certifice că aceste bunuri, ce formează obiectul infracțiunii nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate.

Organul de urmărire penală trebuia să întreprindă acțiuni, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, în vederea ridicării și păstrării la materialele cauzei penale a obiectelor enunțate, iar la emiterea sentinței, soarta acestora urmând a fi decisă în conformitate cu prevederile art. 162 Cod de procedură penală.

Or, încălcările admise de organul de urmărire penală afectează în mod direct dreptul la un proces echitabil al inculpaților Brânză A. și Savciuc A.

5. Procurorul în rocuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Recurenta a invocat că instanța de apel a ignorat soluția justificată a instanței de fond în vederea admiterii solicitării acuzatorului de stat, privind confiscarea

contravalorii obiectelor, și anume că din conținutul proceselor – verbale privind predarea – primirea unor bunuri și/sau persoane din 26.03.2017 și 26.04.2017 coroborate cu procesul – verbal de cercetare în comun din 26.03.2017, rezultă că cele 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm”, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugaru” și 5000 de pachete de țigări marca „Ashima”, **au fost ridicate de către organele de drept din România, fiind trecute în gestiunea acestui stat, care au dispus de ele în corespundere cu legislația sa, astfel, fiind imposibilă recuperarea lor.**

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind respingerea solicitării acuzatorului de stat de încasare, în mod solidar, de la inculpați în beneficiul statului, a sumei de 110.573.50 lei - contravaloarea a 2500 pachete de țigări marca „Ritm” la preț de 12.50 lei pachetul, 5625 pachete de țigări marca „Plugaru” la preț de 7,50 lei pachetul și 5000 pachete de țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 106 alin. (1), (2) lit. a) Cod penal, conform căror confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. În cazul în care aceste bunuri **nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate**, se confiscă contravaloarea acestora.

Este de remarcat, că soluția instanței de apel coroborează și cu următoarele împrejurări.

Astfel, constatarea primei instanțe că obiectele respective ar fi: **„fost ridicate de către organele de drept din România, fiind trecute în gestiunea acestui stat, care au dispus de ele în corespundere cu legislația sa, astfel, fiind imposibilă recuperarea lor”**, nu este confirmată prin informații autentice a statului nominalizat, în materialele dosarului lipsind cu desăvârșire probe în aspectul vizat, deci nu are niciun suport legal.

În același timp, nu poate fi pusă în sarcina și competența inculpaților elucidarea chestiunilor dacă bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni **nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate**, pentru o eventuală confiscare a contravalorii acestora - împrejurări absolut neprobate în speță. Or, în hotărârea CtEDO din 06.04.2010, în cauza Ștefan vs. România, este clar specificat că procurorul are obligația de a reflecta pretinsele erori înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, iar statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de procuror și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Pe lângă aceasta, se reține că potrivit recursului declarat (*pct. 5. din decizie*), recurenta nu contestă în genere decizia interlocutorie a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24.04.2018 (*pct. 4.1. din decizie*), deci fiind de acord cu cele constatate de instanță că: *„...la materialele cauzei nu a fost anexat nici un act care să certifice că bunurile ce formează obiectul infracțiunii – 2500 de pachete cu țigări marca „Ritm” la preț de 12.50 lei pachetul, 5625 de pachete cu țigări marca „Plugaru” la preț de 7,50 lei pachetul și 500 de pachete de țigări marca „Ashima” la preț de 7,42 lei, în sumă de 110.573,50 lei, au fost ridicate/confiscate de către autoritățile române..., nu a fost anexat nici un act care să certifice soarta acestor bunuri sau care să certifice că aceste bunuri, ce formează obiectul infracțiunii nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate..., organul de urmărire penală trebuia să întreprindă acțiuni, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, în vederea ridicării și păstrării la materialele cauzei penale a obiectelor enunțate..., or, încălcările admise de organul de urmărire penală afectează în mod direct dreptul la un proces echitabil al inculpaților Brânză A. și Savciuc A.”*, astfel, manifestând o poziție contradictorie cu cea din recursul de pe rol (*pct. 4. - 5. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul procurorului, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura privind corpurile delictive.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate

de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura privind corpurile delictive în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de acuzator, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Valentina Bradu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2018, în privința inculpaților Brînză Andrei XXXXXXX și Savciuc Alexandru XXXXXXX, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan